

ze lenne hozzájuk, mint a földben lévő lyuknak a forráshoz; attól függően az vagy nem az, hogy honnét nézzük. A Szép új világok, az 1984-ek a szellem örök rendezgetésre szoruló, ám végleges állapotba sohasem kerülő varrodobozában való posztpozitivista kutakodás produktumai, a század igazi utópiáit a múlt, a véletlen, a lélek archetipusai, nem megteremtik, hanem kiforogják. Mazochoszadisztikus indittatásotok fejszóját a fákra, az erdőkre emelitek, hogy aztán a jövő Földnyi fém-beton- és műanyag hangyabolyában matricákat ragasztgassatok az öklömnyi fejű szegekkel szegecselt fémfalakra és a vasárnapi ebéd utáni ejtőzés közben elmondhasátok az örök bölcsességet, hogy aszondja, hogy aszondja, ehm, ehm, aki a színes képcskéket szereti, rossz ember nem lehet, kilenchatvan, ehm, ehm, kilenchatvan

FODOR ÁKOS

Weimari emlékkönyv-lapok

(A történet)

*A történet zártvonalú
— s bármily tág — kör, akár az élet.
Mitől függ: víg? vagy szomorú?
— hogy hol kezded s meddig meséled.*

(Miről úgy vélnéd)

*Miről úgy vélnéd: „új” —sőt— a „tiéd”
— nem ismered az eredetijét.*

(Vannak, Akik)

*Vannak, Akik nem rabjai
az optikai kánonoknak:
közelből olyikuk kicsi
— s megnőnek, amint távolodnak!*

(Alig van jobb)

*Alig van jobb, mint valamire inni
s alig: rosszabb, mint valami helyett.
Jókívánságom eképp nem épp semmi:
o k b a n növeld e mennyiségedet.*

(Mit, ha szokás)

*Mit, ha szokás, vagy ha valaki más
d i k t á l , lépted csupa-nyűg kényszer:
tedd játékból — s e lapos tájékról
az Öröm Ormaira érsz fel.*

(Az Igaz Emlék)

*Az Igaz Emlék: eleven!
— Hogyne változna, szüntelen?!*

Függelék:

SZABADKÉZI RÁJEGYZÉS
A NAGYHERCEGI KABINETIRODA BIZALMAS IRATTÁRÁNAK
EGY SZEMÉLYI KARTONJÁN

Csakis a távolságtartásban vagyok „költőies”.

S ha már az Olvasó —mindig is: joggal!— valami Elérhetetlent vár el és

keres:

legyek én zárt és (akár bosszantó módon) érthetetlen

— ne a versem.



Vizuális topológia